

Fra: arne würgler arneasag@gmail.com
Emne: Folketinget
Dato: 4. marts 2017 kl. 16.03
Til: Arne arne@wurgler.dk

AW

Kære Folketingets Kulturdvalg

Som bekendt står der i loven om Statens Kunstfond, paragraf 2, *Stk. 2.*: At "tildeling af tilskud, garantier m.v. efter stk. 1 skal ske på grundlag af en vurdering af kunstnerisk kvalitet og talent" Der er altså entydigt tale om, at Folketinget ønsker at sætte barren højt for at sikre sig den bedste kvalitet og de største talenter.

Forvaltningen med at finde og fordele til de bedste og ypperligste er som bekendt overladt til Statens Kunstfond, og hver år kan landets kunstnere så ansøge om bl.a. arbejdslegat. Sådan er det, og sådan har det været i mange år. Hvad angår selve ansøgningsproceduren så følger den tiden og er i de fleste tilfælde nu digitaliseret.

Det har imidlertid, hvad angår tonekunsten, skabt nogle alvorlige problemer, for lige så høj barrieren er, hvad angår den kunstneriske kvalitet, ligeså lav er den med hensyn til, hvad de enkelte kunstnere nu må indsende som dokumentation for deres musik. Her ønsker Fonden i dag alene at tage stilling til bare 3 værker af kortere varighed og med første prioritering af bare et enkelt værk. Og hvad værre er: Den samlede mængde af værker må højst fylde 15 mb. For de af udvalgets medlemmer, der ikke ved, hvad det vil sige, ja, så må det hele næppe fylde mere end lille samling ferie billeder. Dertil kommer, at Fonden forlanger, at musikken skal være mp3 filer, der kun kan gengive musikken i en yderst ringe og uprofessionel kvalitet. Mange komponister og sangskriver arbejder i dag med en billedside til deres værker, men den slags værker er helt umulige at sende ind til Fonden. De fylder for meget!

Til den aktuelle ansøgningsrunde i år, 15. februar, har rigtig mange ansøgere måtte klippe en tå og hakke en hæl. Det er trist, når Fonden således tvinger kunstnere til at navigere i et bureaukratisk univers, som i bund og grund er kreativiteten helt fremmed. Det føles af kunstnerne som et uendeligt spild af kostbar tid, der ikke kan undgås. Man må snørøe som en af mine

kollegaer: Hvad gør folk med symfonier eller anden musik, der er lavet til at høres i et langt og/eller langsomt format? Skal man virkelig tvinges til at klippe og give køb på lyd kvaliteten til at få plads til de værker, man vurderer som mest relevante og vigtige for én? Det virker forkert. Det er forkert. Mange har klaget, men intet er sket.

Måske har Fonden indført reglerne for at gøre det hele administrativt let for sig selv og de kunstneriske udvalg, men reglerne lever så afgjort ikke op til lovens krav om en grundig og troværdig vurdering af kunstnerisk format og talent. Kan I hjælpe os?

Med venlig hilsen

Arne Würgler
Musiker, komponist og sangskriver.

Sendt fra min iPad